



# Κρτ Σπύρος Πεφάνης

## Η οδύσσεια των προσφύγων και η μάχη των ναυτικών

Διάσωση 37 προσφύγων ανοιχτά της Λέσβου, με απόλυτη επιτυχία, από τον Κρτ Σπύρο Πεφάνη και το πλήρωμα του BLUE STAR 1. Ο πλοίαρχος αφηγείται μια υποδειγματική διαδικασία και καταθέτει τη συγκλονιστική εμπειρία μηνών: «Δεν υπάρχει δρομολόγιο που να μη συναντάμε βάρκες με πρόσφυγες». Το περιστατικό της 7ης Σεπτεμβρίου, αλλή και πολύτιμες σκέψεις για το ρόλο του πλοίαρχου στη σύγχρονη ελληνική ακτοπλοΐα

**Κ**ύριε πλοίαρχε, είχατε μια μεγάλη εμπειρία με τη διάσωση προσφύγων από τη Συρία έξω από τη Μυτιλήνη.

«Στις 7 Σεπτεμβρίου ήμασταν με το BLUE STAR 1 από Χίο για Μυτιλήνη. Είχαμε βγει από το στενό στις Οινούσες και είχαμε πορεία για το ΝΑ άκρο της Λέσβου, το ακρωτήριο Αγγιλιός. Στις 07:20 με φώναξε ο υποπλοίαρχος που είχε βάρδια στη γέφυρα και μου είπε ότι εντόπισε στα εξιστάδια ένα μισοβυθισμένο σκάφος και ανθρώπους στη θάλασσα. Ανέβηκα αμέσως επάνω. Είχε ξημερώσει για τα καλά και τους είδα. Ήμασταν περίπου 4 ναυτικά μίλια από τον Αγγιλιό. Το σκάφος ήταν ένα πολυεστερικό, από αυτά τα cruiser, 7 έως

8 μέτρα μήκος. Είχε βυθιστεί όλη η πρύμνη, και είχε μείνει έξω από το νερό η πλώρη –προφανώς μέσα είχε εγκλωβιστεί αέρας– και η αεροτομή της κόντρα γέφυρας. Ήταν δηλαδή όρθιο στο νερό, σε απόσταση περίπου 400 μέτρα από την ακτή. Γύρω του υπήρχαν άνθρωποι, άλλοι με σωσίβια κι άλλοι χωρίς, που κρατιόντουσαν πάνω του, αλλά κι ο ένας με τον άλλο. Ο καιρός ήταν καλός, γύρω στα 2 μποφόρ, σχεδόν άπνοια. “Γύρισα” το βαπόρι, για να το φέρω πολύ αργά όσο πιο κοντά γινόταν, και είδα ότι ανάμεσα στο σκάφος και τη στεριά υπήρχαν κι άλλοι άνθρωποι που κολυμπούσαν. Ενημέρωσα το Θάλαμο και το Λιμεναρχείο Μυτιλήνης, έδωσα το στίγμα και τους είπα ότι βρίσκομαι επιτόπου και έχω αρχίσει τη

διαδικασία διάσωσης. Μου είπαν ότι στον Αγγιλιό περιπολούσε ένα δικό τους φουσκωτό και ότι το έστελναν για βοήθεια. Κατεβάσαμε αμέσως τη σωσίβια λέμβο Νο 3 και ταυτόχρονα με ανακοίνωση στο πλοίο αναζητήσαμε γιατρό. Ευτυχώς, παρουσιάστηκαν δύο. Προετοιμάσαμε ένα χώρο υποδοχής στο γκαράζ Νο 3 για να εξετάσουν τους ανθρώπους οι γιατροί και να τους προσφέρουν τις πρώτες βοήθειες, αν υπήρχε ανάγκη. Στο μεταξύ, είχε φτάσει και το φουσκωτό του Λιμενικού και πήγε να περισυλλέξει εκείνους που κολυμπούσαν προς τη στεριά, αφού είδε ότι η δική μας βάρκα είχε αρχίσει να παίρνει επάνω όσους ήταν γύρω από το σκάφος. Δεν ήταν εύκολο αυτό, παρόλο που η βάρκα έχει εξοπλισμό, σκάλα

κ.λπ., επειδή οι άνθρωποι ήταν για ώρες στο νερό. Πρέπει να βούλιαξε το σκάφος τους γύρω στη 1η νύχτα, ίσως και πιο πριν, άρα ήταν 7-8 ώρες στο νερό και είχαν αρχίσει να παρουσιάζουν συμπτώματα υποθερμίας. Ήταν πολύ καταπονημένοι. Ανάμεσά τους υπήρχαν γυναίκες –μάλιστα και δύο έγκυοι– και 14 μικρά παιδιά. Ήταν κι ένα βρέφος 7 μηνών, που ο πατέρας του το είχε ανεβάσει στην πλώρη που εξείχε, χωρίς σωσίβιο. Εκείνος ήταν στη θάλασσα, επίσης χωρίς σωσίβιο, κι είχε αγκαλιάσει την κουραστική για να κρατιέται. Τελικά, με τη βοήθεια του πληρώματος ανέβηκαν όλοι στη βάρκα μας. Ήταν 37 άτομα. Το φουσκωτό μάς ενημέρωσε ότι είχε μαζέψει όλους όσους κολυμπούσαν, άλλα 26 άτομα. ➤